

Revolucionari su zapravo bili - hulje

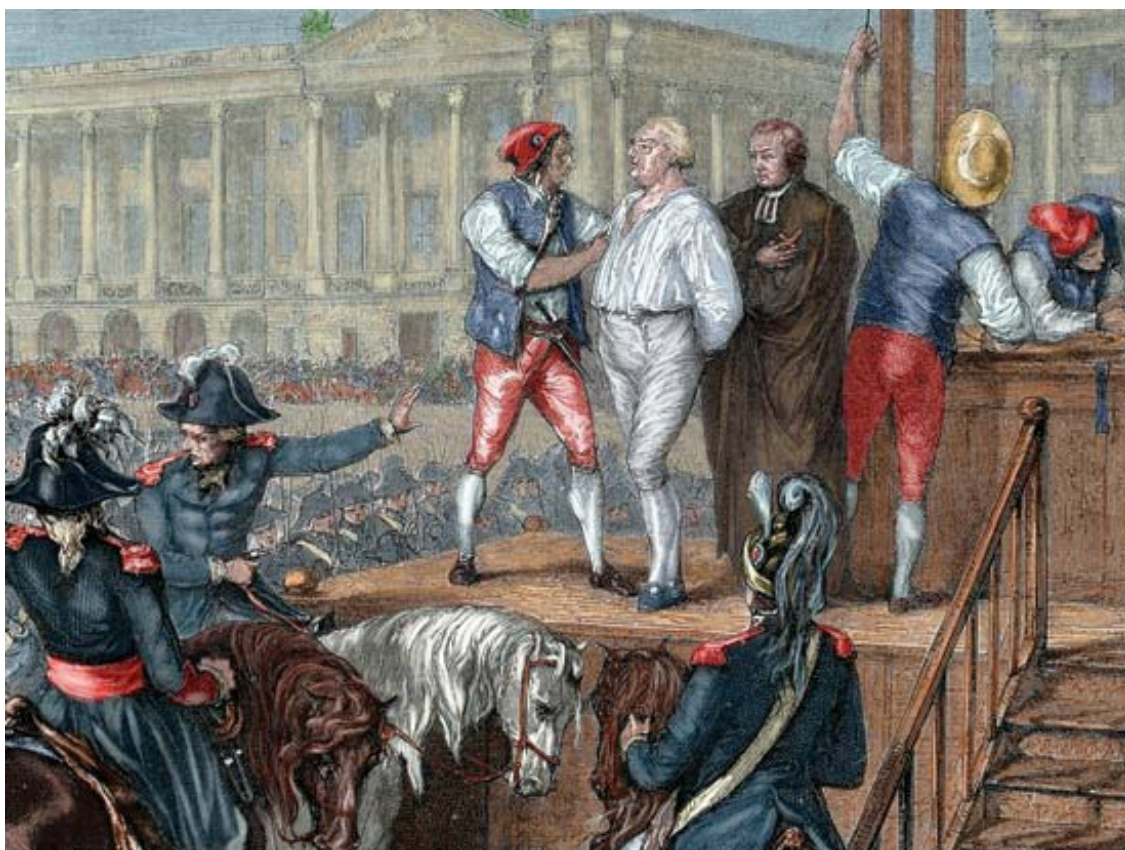
www.hrvatski-fokus.hr/index.php/religija/18136-revolucionari-su-zapravo-bili-hulje

Nalazite se ovdje: [Početak](#) ▶ [Religija](#) ▶ [Revolucionari su zapravo bili - hulje](#)

Od potapanja svećenika 1793. do današnjih dana

U tijeku je izbor jubilarnog 169.000.

<https://hr.wikipedia.org/wiki/Wikipedija:Jubilarni_%C4%8Dlanci/169_000_%C4%8Dlanaka> članka.

Utapanja u Nantesu

<https://hr.wikipedia.org/wiki/Utapanja_u_Nantesu#mw-head>

<https://hr.wikipedia.org/wiki/Utapanja_u_Nantesu#p-search>

Umjetnički prikaz utapanja u Nantesu iz 1793., Joseph Aubert (1849.-1924.)

https://hr.wikipedia.org/wiki/Datoteka:Noyades_de_Nantes-Joseph_Aubert.gif

Utapanja u Nantesu (franc. Noyades de Nantes) je naziv za masovna pogubljenja u gradu Nantesu <https://hr.wikipedia.org/wiki/Nantes> tijekom Jakobinske diktature https://hr.wikipedia.org/wiki/Jakobinska_diktatura (franc.: la Terreur) koja je uslijedila nakon Francuske revolucije https://hr.wikipedia.org/wiki/Francuska_revolucija. Pogubljenja su bila u velikoj mjeri motivirana mržnjom na katoličku vjeru.

Pogubljenja utapanjem započela su u studenom 1793. i trajala do veljače 1794. godine. Prva je potapanjem u ušću rijeke Loire <https://hr.wikipedia.org/wiki/Loire> pogubljena grupa od 90 katoličkih svećenika, na dan 16. studenog 1793.: Francuska revolucija je bila duboko antikatolički motivirana[1] https://hr.wikipedia.org/wiki/Utapanja_u_Nantesu#cite_note-1 , a u listopadu 1793. godine je u čitavoj Francuskoj bio zabranjen "katolički kult" (kojeg se nastojalo zamijeniti svojevrsnim deističkim <https://hr.wikipedia.org/wiki/Deizam> državnim kultom, pod nazivom "Kult Razuma i Višnjeg bića https://hr.wikipedia.org/w/index.php?title=Kult_Razuma_i_Vi%C5%A1njeg_bi%C4%87a&action=edit&redlink=1 ", franc. "Culte de la Raison et de l'Être suprême"), te je držanje katoličke mise bilo kažnjivo smrću.

Ubrzo nakon toga utopljena je druga grupa, u kojoj je bilo daljnjih 58 katoličkih svećenika koji su bili pod stražom dovedeni iz grada Angersa <https://hr.wikipedia.org/w/index.php?title=Angers&action=edit&redlink=1> .

Potaknuti "uspjehom" sa svećenicima, lokalne vlasti su sastavile listu od oko 300 osoba koje su smatrane pobornicima katoličanstva i neprijateljima Revolucije. Dana 14. i 15. prosinca 1793. godine uslijedilo je treće utapanje, u kojima je pogubljeno 129 zarobljenika iz zatvora. Obzirom da su egzekutori bili vrlo pijani, nisu uzimali žrtve s liste, nego su nasumice odvodili ljude iz zatvorskih ćelija.

Četvrto utapanje 23. prosinca 1793. godine obuhvatilo je oko 800 žrtava svih dobi (čak i djecu), socijalnog statusa i oba spola, koje su revolucionarne vlasti smatrale kontrarevolucionarima. Ubrzo potom je uslijedilo i peto utapanje, 29. prosinca 1793. godine, nakon toga još nekoliko (ukupno 7 do 11). Egzekutori su se izživljavali provodeći tzv. "revolucionarna vjenčanja" (još i: "revolucionarna krštenja") - gdje bi svećenike i časne sestre skinuli do gola i potom ih vezali po dvoje, te ih tako vezane utapali.

Posljednje utapanje dogodilo se 27. veljače 1794. godine: prema službenom popisu s tog pogubljenja, među 41 pogubljenom osobom bio je 78-godišnji slijepac, 12 žena, 12 djevojaka i petnaestero djece. Od djece, petoro je bilo u uzrastu do pet godina, a preostalih deset imalo je između 6 i 10 godina. Obzirom da se o većini pogubljenja nije vodila uredna evidencija, povjesničari procjenjuju ukupni broj žrtava utapanja u rasponu od 1.800 do 9.000 ljudi. U isto vrijeme su revolucionarne vlasti u Nantesu strijeljale 3 do 3 i pol tisuće ljudi (Fusillades de Nantes, u razdoblju od prosinca 1793. do svibnja 1794. godine). Još oko 250 pogubljeno je u isto vrijeme giljotiniranjem <<https://hr.wikipedia.org/wiki/Giljotina>>.

Revolucionarne vlasti su terorom u Nantesu nastojale spriječiti širenje Pobune u Vandeji https://hr.wikipedia.org/w/index.php?title=Pobuna_u_Vandeji&action=edit&redlink=1, u kojoj su se pokrajini (koja se prostire u susjedstvu Nantesa) svi društveni slojevi bili zajednički podigli protiv revolucionarnih vlasti, nakon što su ove bile zabranile katoličku vjeru, opljačkale crkve i samostane, te provele masovni i vrlo brutalni progon svećenika i časnih sestara.

Ovo je članak s wikipedije, mogu samo dodati da je osobito brutalan i prepreden bio Joseph Fouché (Le Pellerin, 21. V. 1759 – Trst, Italija, 26. XII. 1820.), svemoćni ministar unutarnjih poslova i bivši svećenik koji je u Lyonu dao pobiti (mitraljirati) topovima oko 200 ljudi vezanih u lance, što je čak i okrutnog Maximilliena Robespierrea (Arras, 6. V. 1758. - Pariz, 25. VII. 1794.) neugodno iznenadilo. Emmanuel Joseph Sieyès (Fréjus, 3. V. 1748. -

Pariz, 20. VI. 1836.), Charles Maurice de Talleyrand-Périgord ili Talleyrand (Pariz, 2. II. 1754. - 17. II. 1838.), Georges-Jacques Danton ([Arcis-sur-Aube](#), 26. X. 1759.- [Pariz](#), 5. IV. 1794.), i brojni drugi revolucionari bili su zapravo hulje, a iza privlačnih parola često se krila pohlepa, pljačka, mržnja i šovinizam - te zaplet beskrajnih krvavih ratova. Nova vlast je uskoro dijelila vrhuški plemićke titule, a car Napoleon je još ojačao centralizaciju.

Teo Trostmann